

steden Begyndelse, og det ærede Medlem fra Thisted gif videre og viste, hvorledes denne Begyndelse vilde føre til at gjenoprette de nedlagte Amtstuer og foruden dem — Langeland har jo inget Amtstue havt — til Oprettelse af nogle nye Amtstuer foruden de nedlagte, hvor Amtstuefuldmægtigene skulde kunne faae Embede og Ansættelse og naturligvis tilsidst Pension. Det er Farligheden ved at komme ind paa denne Bet. Der er allerede antydet saa Meget, at man kan se, at det vil føre til at oprette en Del pensionsberettigede Embeder, og det vil jeg meget advare imod. Naar det ærede Medlem fra Kallundborg (N. Sørensen) nu mente, at dette var en saa lille Bevilling, at det var underligt, at vi vare betænkelige ved at komme ind paa den, medens vi, naar det gjælder Hundredetuisinder, gaa let ind derpaa, skal jeg dertil sige, at vi gaa maasse for let ind paa mange store Bevillinger; men her dreier det sig ogsaa om Hundredetuisinder. Oprette vi disse 4 Amtstuefilialer, er det ganske vist kun 5,000 Kr. om Aaret; men de blive ikke nedlagte om 20 Aar, og Meningen er, at der vil komme flere, og flere. Det er ikke enkelte Hundreder og Tusinder Kr., men store Summer, som det her dreier sig om, og det er det, man skal være særlig varsom med. Den Bevilling, man giver een Gang for alle, kan man overse, men at give Bevillinger, som række ud i Fremtiden, er Noget, jeg synes, man skal være varsom med. Søvrigt har man jo altid fra Demokratiets Side været betænkelig ved at oprette en Masse Embeder. Men, som sagt, man kan ikke fortænke de Herrer, som ere Repræsentanter for disse Egne, i, at de gjøre deres Skyldighed og interessere sig for disse Egne, men de Herrer maa heller ikke fortænke os Andet i, at vi fremsætte vore Betæneligheder ved Lovforslag af den Slags.

Berg: Jeg billiger Tanken med nærværende Lovforslag, forsaavidt den gaar ud paa at lette affidseliggende Egne Indbetalingen af deres Skatter og saaledes stille dem noget ligeligere med de Egne, der enten ligge umiddelbart ved en Amtstue eller have en let Forbindelse dermed. Jeg siger, at jeg billiger Tanken i dette Lovforslag, men hver Gang jeg ser saadanne Forslag om Udvidelse af Embedsforlaget blive forelagte her, saa komme de store Tal af Embedsmænd med deres offentlige Betjente mig i Tanke, og jeg forestiller mig, at vi mulig ved at arbejde i den Retning, hvori vi have arbejdet i de senere Aar, og søvrigt ogsaa tidligere, kunne ende med at blive et Konge-

rige af Embedsmænd og Betjente (Bluhme: Hør!). Ja, det ærede Medlem for Fano siger „Hør“, men det forekommer mig, at han ogsaa skulde anvende dette „Hør“ ligeoverfor Forslaget i den Form, i hvilken det foreligger. Nu kan det vel siges, at der bliver ikke flere Embedsmænd end dem, der er, idet der er 4 Kontrollører, som skulde have et Honorar for deres Arbejde, men det er aabenbart, at der ved Hjælp af dette Forslag bliver en Del Officeranter, thi hvad skulde ellers de 1,200 Kr. bruges til? Jeg tror ikke, at de paagjældende Toldembedsmænd paa disse 4 Steder have Mere at varetage, end at man i alt Fald med stor Villighed kan paalægge dem noget Arbejde i denne Retning, naar der foregaar Bedighed i disse Embeder. Der bliver altsaa kun tilbage: Hvad skulde Officeranterne til? Nu tror jeg, man vil kunne naae at fyldestgjøre denne Villighedstankte, der ligger til Grund for Lovforslaget, paa en noget anden Maade. Man kunde give disse enkelte Kommuner eller enkelte spredte Landsdele et vist Erstatningsbeløb for Indbetaling paa de nuværende Amtstuer, de vilde da vistnok søle sig fuldkommen tilfredsstillede dermed. De kunne da bruge den gamle Methode, som vi kjende fra tidligere Dage, og som, saavidt jeg erindrer, er omtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), at Sognebeboerne faae en paalidelig Mand til at besørge denne Sag paa Amtstuen. Naar da saadanne Reiser blive betalte — det behøver ikke at ske for et enkelt Sogn, det kan være for større Distrikter — og der ved Siden deraf træffes den Foranstaltning, som her er nævnt, at Amtstuerne i Termitterne holde Kontor paa de paagjældende Steder, saa vil det utvivlsomt kunne gjøres meget billigere, og man vil naae det Samme. Jeg betvivler ikke, at disse Filialer, i Stedet for at blive Amtstuerne til Vættelse, i flere Retninger ville komme til at gjøre deres Kontorvæsen indviklet, saaledes at Filialerne i Stedet for at lette Amtstuerne, snarere ville gjøre det besværligt for dem. Jeg henstiller dette til det ærede Udvalg, som skal forhandle Sagen, idet jeg ikke tror, at det er rigtigst ganske at afvise Tanken i dette Forslag. Søvrigt var det maasse ikke ufornødent at faae hele dette Spørgsmaal op til Overveielse, og da i den Retning, som der tidligere har været slaaet paa, men som maaste dengang endnu ikke var ganske tidshværende paa Grund af Kommunikationsmidlernes ringere Beskaffenhed, nemlig om hele dette Statteveesen, hvorfør vi have Amtstuer, ikke burde gaa over til Kommunerne. Jeg antager, det vilde være den letteste Sag